

بخشی از تفسیر کتاب پیدایش فصل اول آیات

۵ - ۳

بخشی از تفسیر کتاب پیدایش فصل اول آیات ۳ - ۵

خداوند نور و تاریکی را از یکدیگر جدا کرد.

اگرچه تاریکی روحانی به معنای امور غیر اخلاقی، پرستش بت ها، خیانت و جنایت، دروغ، حسادت، جنگ و خونریزی است، اما تاریکی فیزیکی (مانند شب و مکان کم نور) به معنای گناه و شرارت نیست. خداوند نور و تاریکی فیزیکی را آفرید و "شب" و "روز" نامید. او نور و تاریکی فیزیکی را نیکو دید (آیات ۵ و ۳۱). داود پادشاه نوشت: "روز و شب حکمت خدا را بیان می کند" (مزمور ۱۹ آیه ۲). بنابراین جلال خدا در شب هم مشاهده می شود و به نور فیزیکی محدود نمی باشد.

احساس ما نسبت به شب منفی نیست. شب فرصتی را فراهم می آورد تا خانواده پس از کار روزانه، دور هم جمع شده و با یکدیگر گفتگو کنند و شام را صرف نمایند. یا به مهمانی و مراکز خرید، رستوران و سینما بروند. همه از قدم زدن در

زیر نور ماه لذت می برند و زوج ها به هنگام شب تمایل زیادی به بوسیدن دارند. غروب و طلوع آفتاب هم بسیار زیباست و احساس خوشایندی در انسان ها ایجاد می کند.

نویسنده روایت آفرینش، موسی بود. او به یاد آورد که خدا تاریکی غلیظ و غیر طبیعی در مصر پدید آورد: "تاریکی غلیظی به مدت سه روز مصر را فرا گرفت، آن چنان که چشم چشم را نمی دید و هیچکس قادر نبود از جای خود تکان بخورد" (خروج فصل ۱۰ آیات ۲۱ - ۲۳). مصریان هیچگونه معجزه ای از سوی رع (خدای خورشید) مشاهده نکردند. اما در این مرحله اول از آفرینش، برای سامان بخشیدن به هرج و مرج و ایجاد نظم و ترتیب، بایستی نور به وجود می آمد. این همان کاری است که خدا در زندگی ما نیز انجام می دهد.